

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

﴿يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ﴾

“Ey halkım! Allah’ın davetçisine uyun!”

(*Abkaf, 46/31*)

BİZ BÖYLE İNANIYORUZ

EHL-İ SÜNNET VE'L-CEMAAT



عقيدة أهل السنة والجماعة

Özgün Adı:

Akîdetu Ehli's Sunne ve'l-Cemaa

Telif: Muhammed b. Salih el-'Useymin

Yayıncı: Guraba

Çeviri: Muhammed Şahin

Yayına Hazırlık: Guraba

Kapak: Ahmet Mayalı

Baskı-Cilt: Step Ajans

Guraba Yayınları: 36

ISBN: 978-975-8810-04-9

M. 2010 / H. 1431

2. Baskı

HER HAKKI SAKLIDIR

GURABA YAYINCILIK SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

Çatalçeşme Sk. Defne Han 27/ 5

Cağaloğlu – İstanbul

PK. 591 SİRKECİ

Tel: (0212) 526 06 05 Fax: 522 49 98

www.guraba.com.tr

e-mail: guraba@guraba.com.tr / guraba@hotmail.com

MUHAMMED B. SALİH EL-'USEYMÎN

BİZ BÖYLE İNANIYORUZ

EHL-İ SÜNNET VE'L-CEMAAT

Çeviri

Muhammed Şahin

الغُرَابَا
guraba

guraba Yayında Mihenk Taşı

NEDEN GURABA?

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ:
«بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ كَمَا بَدَأَ؛ فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ»
رَوَاهُ مُسْلِمٌ. وَفِي رِوَايَةِ التِّرْمِذِيِّ:
«فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ؛ الَّذِينَ يُصْلِحُونَ مَا أَفْسَدَ النَّاسُ مِنْ
بَعْدِي مِنْ سُتِّي»

Rasûlullah *sallallâhu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmaktadır:
«İslam garib olarak başladı. Başladığı hale geri dönecektir.
O halde müjdeler olsun Guraba'ya/gariplere!»

[Müslim, Kitâbu'l-İmân]

Tirmizî rivayetinde:
«Guraba'ya/gariplere müjdeler olsun! Onlar benden
sonra sünnetimden insanların bozdukları şeyleri düzel-
tenlerdir.»

[Tirmizî, İmân]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

TAKDİM



Hamd, Allah’a mahsustur. Salât ve selâm da kendisinden sonra peygamber gelmeyecek olan Muhammed’e, âline ve ashâbına olsun.

Kıymetli kardeşimiz Muhammed b. Sâlih el-Useymîn’in özet olarak derlediği, Allah’ın birliğine, isim ve sıfatlarına, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, âhîret gününe, kaderin hayır ve şerrine îmân konularını içeren ehl-i sünnet ve’l-cemaat inancını kapsayan kıymetli eserini inceledim.

Müellif, gerçekten ehl-i sünnet ve’l-cemaat inancını derleme konusunda güzel bir yöntem

takip ederek Allah’a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, âhiret gününe, kaderin hayır ve şerrine îmân konularında ilim talebesinin ve kadın-erkek her Müslümanın ihtiyaç duyduğu şeyleri zikrediyor. Buna ilâve olarak da inanç konusunda yazılan ve birçok kitapta bulunmayan pek çok faydayı da kitabında zikrediyor.

Allah kendisine mükâfatını versin, ilmini ve hidâyetini artırsın. Bu ve başka konularda yazmış olduğu kitaplarını Müslümanlara faydalı kılsın. Bizi, onu ve diğer Müslüman kardeşlerimizi hidâyete eren ve gerekli bilgiye sahip olup Allah’ın dinine dâvet edenlerden eylesin.

Şüphesiz ki O, hakkıyla işiten ve (kullarının duasına icâbet etmek için onlara) yakın olandır.

Yüce Allah, Peygamberimiz Muhammed’e, âline ve ashâbına salât ve selâm eylesin.

Yüce Allah’ın affına muhtaç;
Abdulaziz b. Abdullah b. Baz

ÖNSÖZ



Hamd, âlemlerin Rabbi Allah’a mahsus-tur. Güzel son (cennet), Allah’tan gereği gibi sakınan muttakîler içindir. Düşmanlık, ancak zâlimleredir. Allah’tan başka (hakkıyla ibâdet edilecek) hiçbir ilâh olmadığına; O’nun bir olduğuna ve ortağının bulunmadığına; Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem*’in, Allah’ın kulu, elçisi, peygamberlerin sonuncusu ve muttakîlerin ön-deri olduğuna şehâdet ederim.

Allah’ın salât ve selâmı, ona, âilesine, as-hâbına ve kıyâmete kadar onlara en güzel şekil-de tâbi olanlara olsun.

Hiç şüphesiz ki Allah Teâlâ, elçisi Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem*'i âlemlere rahmet, mü'minlere güzel bir örnek ve bütün kullarına hüccet olması için hidâyet ve hak dîn ile göndermiştir.

Yüce Allah, kullarının yararına olan her şeyi, onların dînî ve dünyevî hallerini düzeltmek, onların doğru inanca, sağlam amellere, güzel ahlâka ve yüce bir terbiyeye sahip olmalarını sağlamak için Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem*'e indirdiği Kur'ân-ı Kerim ve hikmetlerle açıklamıştır.

Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem*, ümmetini gecesini de gündüz gibi apaçık bir yol olan İslâm dînini üzere bırakmıştır. O yoldan ancak kendini helâk eden uzaklaşır.

Allah ve Rasûlünün çağrısına uyan Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in ümmeti (sahâbe, tâbiîn ve onlara en güzel şekilde tâbi olanlar), hak yolda yürümüş; akîde, ibâdet, ahlâk ve ter-

biye yönünden onun şeriatını tatbik ederek onun sünnetine sımsıkı sarılmışlardır. Böylece sadece onlar, kendilerine düşmanlık eden veya aykırı davrananların onlara hiçbir zarar veremeyeceği ve Allah'ın emri gelip kıyâmet kopacağı ana kadar hak yol üzere var olacak tâife⁽¹⁾ olmuşlardır.

Bizler;

-Allah'a hamdolsun- onların yolunda yürüyen, onlar gibi Kur'ân ve sünnetle hidâyete eren, bunu Allah'ın üzerimizdeki bir nimeti olarak gören ve her mü'minin böyle olması gerektiğine inananlarız.

Yüce Allah'dan, hem bizleri hem de Müslüman kardeşlerimizi dünya ve âhirette “Lâ ilâhe illallah” sözü ile sâbit kılmasını ve bizlere rahmet ihsan etmesini dileriz. Şüphesiz ki O, karşılıksız ve çokça verendir.

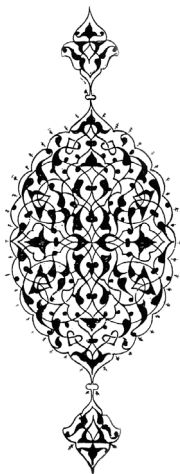
⁽¹⁾ Buhârî, 3640; Müslim, 1920; Tirmizî, 2230.

Konunun önemi ve insanların bu konuda birçok farklı görüşe sahip olması nedeniyle; Allah’a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, âhiret gününe, hayrıyla ve şerriyle (kazâ ve) kadere inanmak konusundaki inancımızı (ehl-i sünnet ve’l-cemaat inancını) özetleyerek kaleme almayı uygun gördüm.

Yüce Allah’dan, bu çalışmamı kerîm yüzüne/vechine halis, rızâsına uygun ve kullarına da faydalı kılmasını dilerim. (Âmîn)

Muhammed b. Sâlih el-’Useymîn

AKÎDEMİZ



AKÎDEMİZ



Akîdemiz;

Yüce Allah’a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, âhiret gününe ve hayrıyla ve şerriyle (kazâ ve) kadere inanmaktır.

Bizler;

Yüce Allah’ın rubûbiyyetine, yani O’nun yegâne Rab ve yaratıcı, kâinattaki her şeyin sahibi ve her şeyin düzenleyicisi olduğuna inanırız.

Bizler;

Yüce Allah’ın ulûhiyyetine, yani O’nun hak ilâh olduğuna ve O’nun dışında ibâdet edilen bütün ilâhların bâtıl olduğuna inanırız.

Bizler;

Yüce Allah'ın isim ve sıfatlarına, yani O'nun bütün güzel isimlere, yüce ve kemâl sıfatlara, sahip olduğuna inanırız.

Bizler;

Bütün bu konularda Allah Teâlâ'nın vahdâniyyetine, (rubûbiyyet, ulûhiyyet ve isim ve sıfatlarında hiçbir ortağının bulunmadığına) inanırız.

Nitekim bunu, şu âyet-i kerime açıkça ortaya koymaktadır:

“(O) göklerin, yerin ve ikisi arasındaki şeylerin Rabbidir. Şu halde O'na kulluk et; O'na kulluk etmek için sabırlı ve metânetli ol. O'nun bir adaşı (benzeri) olduğunu biliyor musun? (Asla benzeri yoktur).” (Meryem, 65)

Bizler;

Yüce Allah'ın, şu âyet-i kerimede anlatıldığı gibi olduğuna inanırız:

“Allah, O’ndan başka hak ilah yoktur; O, Hayy’dır, Kayyûm’dur. Kendisine ne uyku gelir ne de uyuklama. Göklerde ve yerdekilerin hepsi O’nundur. İzni olmadan O’nun katında kim şefaate edebilir? O, kullarının yaptıklarını ve yapacaklarını bilir. (O’na hiçbir şey gizli kalmaz.) O’nun bildirdiklerinin dışında insanlar O’nun ilminden hiçbir şeyi tam olarak bilemezler. O’nun kürsüsü, gökleri ve yeri içine alır, onları koruyup gözetmek kendisine zor gelmez. O, yücedir, büyüktür.” (Bakara, 255)

Bizler;

Yüce Allah’ın, kendisini şu âyette anlattığı gibi olduğuna inanırız:

“O, öyle Allah’tır ki, O’ndan başka hak ilah yoktur. Görülmeyeni ve görüleni bilendir. O, esirgeyendir, bağışlayandır. O, öyle Allah’tır ki, kendisinden başka hiçbir hak ilah yoktur. O, mülkün sahibidir, eksiklikten münezzehtir,

selâmet verendir, emniyete kavuşturandır, gözetip koruyandır, üstündür, istediğini zorla yaptıran, büyüklükte eşi olmayandır. Allah, müşriklerin ortak koştukları şeylerden münezzehdir. O; yaratan, var eden, şekil veren Allah'tır. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanlar O'nun şânını yüceltmektedirler. O, galiptir, hikmet sahibidir.” (Haşr, 22-24)

Bizler;

Göklerde ve yerde ne varsa, hepsinin Allah Teâlâ'nın hükümranlığı altında olduğuna inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır; dilediğine kız çocukları, dilediğine de erkek çocukları bahşeder. Yahut onları, hem erkek hem de kız çocukları olmak üzere çift ve-

rir. Dilediğini de kısır kılar. O, her şeyi bilendir, her şeye gücü yetendir.” (Şûrâ, 49-50)

Bizler;

Yüce Allah'ın, şu âyette anlatıldığı gibi olduğuna inanırız:

“(Ne zâtında, ne isim ve sıfatlarında, ne de fiillerinde) O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O, işitendir ve görendir. Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. O, (kullarından) dilediğine rızkı bol verir, dilediğinden de kısar. O, her şeyi bilendir.” (Şûrâ, 11-12)

Bizler;

Yüce Allah'ın kendisini şu âyette anlattığı gibi olduğuna inanırız:

“Allah, yeryüzünde yürüyen her canlının rızkını vermeyi üstlenmiştir. Allah, (o canlının hayatında) duracağı ve sonunda öleceği yeri bilir. Bütün bunlar, apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfûz'da) yazılıdır.” (Hûd, 6)

Bizler;

Yüce Allah'ın, kendisini şu âyette anlattığı gibi olduğuna inanırız:

“Gaybın anahtarları Allah'ın yanındadır; onları O'ndan başkası bilemez. O, karada ve denizde ne varsa bilir; O'nun ilmi dışında bir yaprak bile düşmez. O, yerin karanlıkları içindeki tek bir taneyi dahi bilir. Yaş ve kuru ne varsa hepsi apaçık bir kitapta (Lehv-i Mahfûz'da yazılı)dır.” (En'am, 59)

Bizler;

Yüce Allah'ın, şu âyette anlatıldığı gibi olduğuna inanırız:

“Kıyamet vakti hakkındaki bilgi, ancak Allah'ın katındadır. Yağmuru O yağdırır, rahimlerde olanı O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Yine hiç kimse nerede öleceğini bilemez. Şüphesiz Allah, her şeyi bilendir, her şeyden haberdardır.” (Lokman, 34)

Bizler;

Yüce Allah'ın dilediği şeyi, dilediği zaman ve dilediği şekilde konuştuğuna inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

“Ve Allah, Mûsâ ile gerçekten (vasitasız) konuştu.” (Nisâ, 164)

“Mûsâ, tâyin ettiğimiz vakitte (Tûr'a) gelip de Rabbi onunla konuşunca...” (A'râf, 143)

“Ona (Mûsâ'ya) Tûr'un sağ tarafından seslendik ve onu, fısıldaşan kimse kadar (kendimize) yaklaştırdık.” (Meryem, 52)

Bizler;

Yüce Allah'ın, kendisini şu âyetlerde anlattığı gibi olduğuna inanırız:

“De ki: Rabbimin sözleri için derya (deniz) mürekkep olsa ve bir o kadar da ilâve getirsek dahi, Rabbimin sözleri bitmeden önce deniz tükenektir.” (Kehf, 109)

“Şayet yeryüzündeki ağaçlar kalem, deniz de arkasından yedi deniz katılarak (mürekkep olsa) yine Allah’ın sözleri (yazmakla) tükenmez. Şüphe yok ki Allah mutlak galip ve hikmet sahibidir.” (Lokman, 27)

Bizler;

Yüce Allah’ın sözlerinin; haber verdiği konulardaki doğruluk, hükümlerdeki adâlet ve sözdeki güzellik bakımından sözlerin en mükemmeli olduğuna inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“Rabbinin sözü (Kur’ân), (haber verdiği konulardaki) doğruluk ve (verdiği hükümlerdeki) adâlet bakımından tamamlanmıştır.” (En’am, 115)

“(Haber verdiği konulardaki doğruluk bakımından) Allah’tan daha doğru sözlü kim olabilir?” (Nisâ, 87)

Bizler;

Kur'ân-ı Kerim'in; Allah Teâlâ'nın kendisiyle hakkı konuştuğu kelâmı olduğuna ve onu Cebrâîl *aleyhisselâm*'a öğrettiğine, Cebrâîl *aleyhisselâm*'ın da onu Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in kalbine indirdiğine (vahyettiğine) inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“(Ey Muhammed!) De ki: Onu (Kur'ân'ı), Rabbinden hak olarak Rûhu'l-Kudüs (Cebrâîl) indirdi.” (Nahl, 102)

“Hiç şüphesiz ki o (Kur'ân), Âlemlerin Rabbinin indirmesidir. (Ey Muhammed!) Uyarıcılardan olman için, onu apaçık bir Arap lisânı ile senin kalbine Rûhu'l-Emîn (Cebrâîl) indirmiştir.” (Şuarâ, 192-195)

Bizler;

Yüce Allah'ın, zâtı ve sıfatlarıyla, yarattıklarının üzerinde olduğuna inanırız.

Nitekim yüce Allah, şöyle buyurmaktadır:

“O, (zâtı ve sıfatlarıyla) yüksek olandır ve çok büyüktür.” (Bakara, 255)

“O, kullarının üstünde her türlü tasarrufa sahiptir. O, hüküm ve hikmet sahibidir, her şeyden haberdardır.” (En’âm, 18)

Bizler;

Yüce Allah’ın, kendisini şu âyette anlattığı gibi olduğuna inanırız.

“Şüphesiz ki Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra da işleri yerli yerince idare ederek arşa istivâ eden Allah’dır. O’nun izni olmadan hiç kimse şefaâtçi olamaz. İşte O Rabbiniz Allah’tır...” (Yûnus, 3)

Yüce Allah’ın arşa istivâ etmesi demek; O’nun celâline ve azametine uygun olan yüceliği ve yüksekliğidir. Bunun niteliğini ve mahiyetini Allah’tan başkası bilemez.

Bizler;

Yüce Allah’ın, arşının üzerinde olmasına rağmen (ilmiyle) daima yarattıklarıyla beraber ol-

duğuna, onların hâllerini bildiğine, sözlerini işittiğine, yaptıklarını gördüğüne, işlerini idâre ettiğine, fakire rızkını verdiğine, zor durumda kalanın ihtiyacını giderdiğine, dilediğine mülk verirken dilediğinden çekip aldığına, dilediğini azîz, dilediğini zelîl kıldığına, her türlü hayrın O'nun elinde olduğuna ve O'nun her şeye gücünün yettiğine inanırız. Bu vasıflara sahip yüce Allah'ın; yarattıklarının üstünde, arşının üzerine istivâ etmiş olması, -O'nun- ilmiyle onlarla beraber olmasına engel değildir.

“(Ne zâtında, ne isim ve sıfatlarında, ne de fiillerinde) O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O, hakkıyla işiten ve görendir.” (Şûrâ, 11)

Cehmiyye'nin bir kolu olan Hulûliyye ve bazılarının dedikleri gibi; “Allah, yeryüzünde kullarıyla beraberdir” diyerek yüce Allah'ın yeryüzünde kullarıyla beraber olduğunu söylemeyiz. Yüce Allah'ı, O'na yakışmayan noksanlık sıfat-

larıyla nitelendirdiğinden dolayı, böyle diyenin kâfir veya dalâlette olduğuna hükmederiz.

Bizler;

Rasûlullah *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in, yüce Allah'dan haber vererek buyurduğu gibi inanırız:

“Rabbimiz, gecenin son üçte birlik bölümü kaldığında, her gece dünya semâsına iner ve şöyle seslenir: Bana duâ eden yok mu, duâsına icâbet edeyim. Benden isteyen yok mu, istediğini vereyim. Benden bağışlanma dileyen yok mu, onu bağışlayayım.”⁽²⁾

Bizler;

Yüce Allah'ın, kıyâmet gününde kullarının arasında hüküm vermek için (Arasat Meydanı'na) geleceğine inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmaktadır:

⁽²⁾ Buhârî, 1145; Müslim, 758; Ebû Davûd, 1315; Tirmizî, 446.

“Ama yeryüzü parça parça döküldüğü, Rabbin(in emri) geldiği ve melekler saf saf dizildiği zaman (her şey ortaya çıkacaktır). O gün cehennem getirilir, insan yaptıklarını birer birer hatırlar. Fakat bu hatırlamanın ne faydası var!” (Fecr, 21-23)

Bizler;

Yüce Allah'ın, şu âyette anlatıldığı gibi olduğuna inanırız.

“O, dilediği şeyleri mutlaka yapandır.” (Burûc, 16)

Bizler;

Yüce Allah'ın irâdesinin iki türlü olduğuna inanırız.

Kevnî İrâde:

Allah Teâlâ'nın istediği şeyin, mutlak olmasıdır. Bu, o şeyin Allah Teâlâ'nın hoşuna gittiği veya o şeyden râzı olduğu anlamına gelmez. Bu, “meşîet” (dilemek) anlamındadır.

Nitekim kevnî irade, -şu âyetlerde olduğu gibi- yüce Allah'ın bir şeyin olmasını dilemesi anlamındadır:

“Allah, dileyeydi onlar savaşmazlardı. Ancak Allah dilediğini yapar.” (Bakara, 253)

“Eğer Allah sizi azdırmak istiyorsa, ben size öğüt vermek istesem de öğüdüm size fayda vermez. (Çünkü) O, sizin Rabbinizdir...” (Hûd, 34)

Şer’î İrâde:

Allah Teâlâ'nın, bir şeyin olmasını istemesi demektir. Ancak bu, o şeyin olmasını gerektirmez. Ancak istenen şey, mutlaka Allah'ın hoşuna giden ve O'nun râzı olduğu bir şeydir.

Nitekim yüce Allah, şöyle buyurmaktadır:

“Allah, sizin tevbenizi kabul etmek ister.”
(Nisâ, 27)

Bizler;

Yüce Allah'ın kevnî ve şer’î irâdesinin O'nun hikmetine bağlı olduğuna inanırız. Bundan dola-

yı Allah Teâlâ, kevnî iradesi ile olmasını dileyip yarattığı her şeyi veya şer'î iradesi sonucu kullarının yapmasını istediği her şeyi, bir hikmete binâen istemiştir. Hikmetini bilsek de, bilmesek de, aklımız onu kavramasa da bunun böyle olduğuna inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Allah, hüküm verenlerin en üstünü (hâkimler hâkimi) değil midir?” (Tîn, 8)

“İyi anlayan bir topluma göre, hükümlanlığı Allah'tan daha güzel kim vardır?” (Mâide, 50)

Bizler;

Yüce Allah'ın dostlarını sevdiğine, dostlarının da O'nu sevdiğine inanırız.

Nitekim yüce Allah, şöyle buyurmaktadır:

“(Rasûlüm!) De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah, son derece bağışlayıcı ve esirgeyicidir.” (Âl-i İmrân, 31)

“Allah, (kendisinin) sevdiği ve kendisini seven (sizden daha hayırlı) bir toplum getirir.” (Mâide, 54)

“Allah, sabredenleri sever.” (Âl-i İmrân, 146)

“(Her işte) Adâletli davranın. Şüphesiz ki Allah, adil davrananları sever.” (Hucurât, 9)

“İhsânda (iyilikte) bulunun. Çünkü Allah, ihsanda bulunanları sever.” (Bakara, 195)

Bizler;

Yüce Allah’ın, farz kıldığı söz ve fiillerden râzı olduğuna, yasakladığı söz ve fiilleri de çirkin (kötü) gördüğüne inanırız.

Bu konuda Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Eğer küfrederseniz, şüphesiz Allah, size muhtaç değildir. Bununla beraber O, kullarının küfrüne razı olmaz. Eğer şükrederseniz sizden bunu kabul eder.” (Zümer, 7)

“Eğer onlar (savaşa) çıkmak isteselerdi, elbette bunun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat

Allah onların davranışlarını çirkin gördü ve onları geri koydu; onlara ‘Oturanlarla (kadın ve çocuklarla) beraber oturun!’ denildi.” (Tevbe, 46)

Bizler;

Yüce Allah’ın, îmân edip sâlih amel işleyenlerden râzı olduğuna inanırız.

Nitekim yüce Allah, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“Allah, (sâlih amellerini kabul edip) onlardan râzı olmuş, onlar da Allah’dan râzı olmuşlardır. Bu (güzel karşılık), Rabbinden sakınan (ve yasaklarından uzak duran)lar içindir.” (Bey-yine, 8)

Bizler;

Yüce Allah’ın, gazabını hak eden kâfirlere hidetlendiğine inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“(Bir de bunlar) Allah hakkında kötü zanda bulunan münafık erkeklere ve münafık kadınlara, Allah’a ortak koşan erkeklere ve ortak koşan kadınlara azap etmesi içindir. Müslümanlar için bekledikleri kötülük çemberi başlarına gelsin! Allah onlara gazap etmiş, lânetlemiş ve cehennemi kendilerine hazırlamıştır.” (Fetih, 6)

“Fakat her kim, (îmândan sonra) kalbini küfre açarsa (dînden dönerse), Allah’ın gazabı onların üzerinedir. (Dünya hayatını, âhiret hayatına tercih ettikleri için) onlara büyük bir azap vardır.” (Nahl, 106)

Bizler;

Yüce Allah’ın, celâl ve ikrâm sıfatıyla vasfedilmiş bir yüze sahip olduğuna inanırız.

Nitekim yüce Allah, şöyle buyurmaktadır:

“Ancak celâl ve ikrâm sâhibi Rabbinin yüzü kahcıdır.” (Rahmân, 27)

Bizler;

Yüce Allah'ın, kerîm ve azîm olan iki ele sahip olduğuna inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“(Durum, onların iftira ettikleri gibi değildir). Bilakis Allah'ın iki eli de açıktır, (Allah, hikmeti gereği ve kullarının iyiliği için) dilediği gibi verir.” (Mâide, 64)

“Onlar Allah'ı hakıyla tanıyıp bilemediler. Kıyamet günü bütün yeryüzü O'nun tasarrufundadır. Gökler O'nun kudret eliyle düğümlenmiş olacaktır. O, müşriklerin ortak koşmalarından yüce ve münezzehtir.” (Zümer, 67)

Bizler;

Yüce Allah'ın, iki hakiki (gerçek) gözü olduğuna inanırız.

Nitekim yüce Allah, şöyle buyurmaktadır:

“(Ey Nûh!) Gemiyi, gözlerimizin önünde ve vahyimiz uyarınca yap.” (Hûd, 37)

Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem* de bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“O’nun (Allah’ın) perdesi nûrdur. (İzzet ve celâlinin nûrları, yarattıklarının kendisini görmesini engeller). Şayet perdeyi kaldırmış olsaydı, yüzünün nûrları gözlerinin gördüğü bütün mahlûkatı yakardı. (Ne bir canlı, ne de gözle görülen bir şey kalırdı).”⁽³⁾

Ehl-i sünnet âlimleri, Allah Teâlâ’nın iki gözü olduğunda ittifak etmişlerdir.

Nitekim Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*’in Deccâl hakkındaki hadîsi bunu teyid etmektedir:

“(Deccâl) tek gözü kör bir kimsedir. Ancak Rabbinizin tek gözü kör değildir.”⁽⁴⁾

Bizler;

Yüce Allah’ın, kendisini şu âyette anlattığı gibi olduğuna inanırız.

⁽³⁾ Müslim, 179; İbn Mâce, 195.

⁽⁴⁾ Buhârî, 7131; Müslim, 2933; Tirmizî, 2245; Ebû Davûd, 4316.

“Gözler O’nu idrâk edemez; hâlbuki O, bütün gözleri idrâk eder. O, eşyayı pekiyi bilen, her şeyden haberdar olandır.” (En’âm, 103)

Bizler;

Mü’mînlerin, kıyâmet günü Rablerini göreceklerine inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

“Nice yüzler vardır ki, o gün (kıyâmet günü) ıslıl ıslıl parıldayacak, Rablerine bakacaklardır.” (Kıyâmet, 22-23)

Bizler;

Kemâl sıfatlara sahip olduğundan (mükemmelliğinden) dolayı Allah Teâlâ’nın bir benzerinin bulunmadığına inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“(Ne zâtında, ne isim ve sıfatlarında, ne de fiillerinde) O’nun benzeri hiçbir şey yoktur. O, hakıyla işitendir, görendir.” (Şûrâ, 11)

Bizler;

Hayy ve Kayyûm sıfatlarının kemâli gereği, yüce Allah’a uyuklama veya uyku gelmediğine inanırız:

Nitekim Allah Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

“Allah’a ne bir uyuklama, ne de bir uyku gelir.” (Bakara, 255)

Bizler;

Adâletinin kemâli (mükemmelliği) gereği, yüce Allah’ın hiç kimseye zulmetmeyeceğine inanırız.

Bizler;

Kullarını gözetlemesi ve onları her yönden kuşatmasının kemâli gereği, Allah Teâlâ’nın kullarının yaptıklarından gâfil olmadığına inanırız.

Bizler;

İlim ve kudretinin kemâli gereği, göklerde ve yerde hiçbir şeyin Allah Teâlâ’yı âciz bırakamayacağına inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

“O, bir şey yaratmak istediğinde, (o şeye) ol der, o da oluverir.” (Yâsin, 82)

Bizler;

Güç ve kuvvetinin kemâli gereği, Allah Teâlâ'ya yorgunluk ve bitkinlik erişemeyeceğine inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

“Andolsun Biz, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yarattık. (Bu yaratma sırasında) Bize hiçbir yorgunluk (ve bitkinlik) çökmedi.” (Kâf, 38)

Bizler;

Yüce Allah'ın kendisi hakkında veya elçisi Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in Allah hakkında anlattığı, varlığını bildirip isbât ettiği; Allah'ın güzel isimleri ve yüce sıfatlarının hepsi-ne olduğu gibi inanırız. Ancak, şu iki büyük tehlikeden uzak dururuz:

Birincisi (temsîl olup):

Bir kimsenin -kalbi veya diliyle- “Allah Teâlâ’nın sıfatları, insanların sıfatları gibidir” demesi.

İkincisi (tekyîf olup Allah’ın sıfatlarının niteliği hakkında):

Bir kimsenin -kalbi veya diliyle- “Yüce Allah’ın sıfatları şöyle şöyledir” demesidir.

Yüce Allah’ın kendisi hakkında veya elçisi Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem*’in Allah’ın isim ve sıfatları konusunda reddettiği şeyleri bizler de reddederiz. Şüphesiz bu reddediş, zıddının kemâlini gerektirir. Allah ve Rasûlünün sustuğu konularda bizler de susarız.

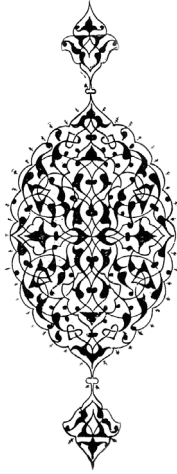
Bizler;

Bu yolda yürümeyi, yerine getirilmesi gereken bir farz olarak görmekteyiz. Çünkü Allah Teâlâ’nın kendisi hakkında isbât ettiği veya reddettiği şeyleri, bizzat kendisi haber vermiştir.

Dolayısıyla Allah Teâlâ'yı kendisinden daha iyi bilen, O'ndan daha doğru ve güzel sözlü hiç kimse yoktur. Kulları ise O'nu gereği gibi bilemezler.

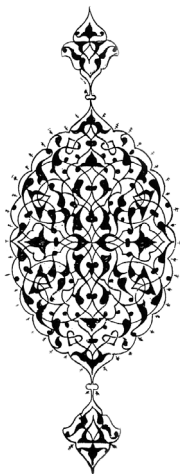
Rasûlullah *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in, Allah Teâlâ hakkında isbât ettiği veya reddettiği şeylere gelince, onlar da bizzat Allah Rasûlünün Rabbi hakkında bildirdiği haberlerdir. Çünkü Rasûlullah *sallallâhu aleyhi ve sellem*, insanların Allah'ı en iyi bileni, O'nun kulları içerisinde en güzel öğüt vereni, en doğru sözlüsü ve en iyi konuşanıdır.

Allah ve Rasûlünün sözlerinde ilim, doğruluk ve beyân yönünden mükemmellik vardır. O sözleri kabul etmeyip reddetmede veya o sözlerin kabulünde tereddüt etmede, özür kabul edilemez.



BİRİNCİ BÖLÜM

ALLAH'A İMÂN



ALLAH'A ÎMÂN



Bizler;

Yüce Allah'ın sıfatları hakkında, tafsilatlı ve genel, isbât ve reddetme yönünden söylediğimiz her şeyde; Rabbimizin kitabına, Peygamberimiz Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in sünnetine, bu yolda (bu iki ana kaynağın yolunda) yürüyen ilk Müslümanların yoluna ve onlardan sonra gelen hidâyet önderi imamların görüşlerine dayandık.

Bizler;

Yüce Allah'ın sıfatları konusunda, Kur'ân ve Sünnet'te geçen nasların zâhir (açık) mânâsı

üzere icrasına ve Allah'a yaraşır bir şekilde gerçek üzere alınması gerektiğine inanırız.

Bizler;

Şu üç sapık grubun yolundan uzak dururuz:

1- Yüce Allah'ın sıfatlarını, Allah ve Rasûlünün murad etmedikleri bir şekle sokarak lafız veya anlamlarını ya da her ikisini birden tahrif edenlerin yolundan uzak dururuz.

2- Yüce Allah'ın sıfatlarının, Allah ve Rasûlünün murad ettikleri anlamlarını geçersiz (işlevsiz) kılanların yolundan uzak dururuz.

3- Yüce Allah'ın sıfatlarına örnek (temsîl) veya keyfiyet (tekyîf) vermek suretiyle aşırıya gidenlerin yolundan uzak dururuz.

Bizler;

Yüce Allah'ın kitabıyla, Peygamberi *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in sünnetinde belirtilen şeylerin hak olduğunu, haber verilen şeylerde herhangi bir çelişkinin bulunmadığını yakînen biliriz.

Nitekim Allah Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

“Onlar, Kur’ân’ın (hak olarak getirdiği şeyleri) iyice düşünmezler mi? Şayet o, Allah’tan başkası tarafından indirilmiş olsaydı onda birçok tutarsızlıklar bulurlardı.” (Nisâ, 82)

Çünkü haber verilen konularda çelişkinin olması, bu konuların birbirini yalanlamasını gerektirir. (Yani birinin doğru, diğerinin yalan olması gerekir). Allah Teâlâ’nın ve Rasûlünün haber verdiği konularda böyle bir şeyin olması imkânsızdır.

Her kim Allah’ın kitabında, Rasûlü Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem*’in sünnetinde veya Kur’ân ile sünnet arasında bir çelişki olduğunu iddia ederse, o kimse, art niyetli ve kalbinde eğrilik olan biridir. Onun derhal tevbe etmesi ve içinde bulunduğu dalâletten kurtulması gerekir.

Kim de Allah’ın kitabında, Rasûlünün sünnetinde veya Kur’ân ile Sünnet arasında bir çelişki

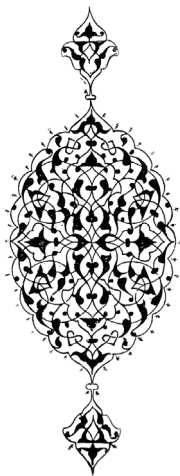
olduğunu zannederse ya ilmi yetersizdir, ya anlayışı/kavrayışı kıttır, ya da iyice düşünememiştir. Bundan dolayı, hak ve doğru kendisi için açık seçik ortaya çıkana kadar bu kimsenin ilmî araştırma yapması, iyice düşünebilmek için de çok çalışması gereklidir. Hak belli olmasa bile işi bilene (âlimlere) havale etmesi, kötü zanlarından vazgeçmesi ve ilimde derinleşmiş olanlar gibi şöyle demesi gerekir:

“İlimde derinleşmiş olanlar; ‘Ona (Kur’ân’a) îmân ettik, (ondaki şeylerin) hepsi Rabbimiz tarafındandır’ (derler).” (Âl-i İmrân, 7)

Bilinmesi gerekir ki; Kur’ân ve sünnette veya ikisi arasında hiçbir çelişki olmadığı gibi ihtilaf da yoktur.

İKİNCİ BÖLÜM

MELEKLERE ÎMÂN



MELEKLERE İMÂN



Bizler;

Yüce Allah'ın meleklerine, onların kendilerine fazîletler ihsân edilmiş Allah'a yakın kullar olduklarına, itaatleri gereği Rableri emretmedikçe konuşmadıklarına ve Rableri onlara izin vermedikçe bir iş yapmadıklarına inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, melekler hakkında şöyle buyurmaktadır:

“Melekler, kendilerine fazîletler ihsân edilmiş (Allah'a yakın) kullardır. (İtaatleri gereği Rableri) onlara emretmedikçe konuşmazlar, kendilerine izin vermedikçe de hiçbir iş yapmazlar.”
(Enbiyâ, 26-27)

Yüce Allah, meleklerini yalnızca kendisine ibâdet etmeleri ve emrine teslim olmaları için yaratmıştır.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“(O’nun huzurunda bulunan) (melekler) O’na ibâdet hususunda kibirlenmez ve yorulmazlar. Onlar, bıkip usanmaksızın gece gündüz (Allah’ı) tesbih ederler.” (Enbiyâ, 19-20)

Yüce Allah, melekleri bizden gizlediği için onları göremeyiz. Ancak onları bazı kullarına göstermiştir.

Nitekim Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*, Cebrâîl *aleyhisselâm*’ı ufukları kapatmış altı yüz kanadıyla gerçek sûretinde görmüştür.⁽⁵⁾

Yine Cebrâîl *aleyhisselâm*, Meryem’e tam bir insan sûretinde görünmüş, Meryem onunla, o da Meryem ile karşılıklı konuşmuştur.

⁽⁵⁾ Buhârî, 3234; Müslim, 177.

Yine Cebrâîl *aleyhisselâm*, Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem* efendimize, bir adam (bedevî) sûretinde de gelmişti. O sırada Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in yanında sahabîleri vardı.

Onu hiç kimse tanıımıyordu ve üzerinde hiçbir yolculuk belirtisi de yoktu. Bembeyaz elbise-li ve simsiyah saçlıydı. Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in yanına oturdu, dizlerini dizlerine dayadı. İki elini Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in dizlerinin üzerine koyup onunla karşılıklı konuştu.

O ayrıldıktan sonra Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*, ashâbına, onun Cebrâîl *aleyhisselâm* olduğunu haber vermiştir.⁽⁶⁾

Bizler;

Meleklerin yerine getirmek zorunda oldukları birtakım görevleri olduğuna inanırız.

⁽⁶⁾ Buhârî, 4777; Müslim, 9; İbn Mâce, 64.

Meleklerin Bazıları Şunlardır:

Cebrâîl (Cibrîl): Yüce Allah'tan aldığı vahyi, O'nun dilediği Nebîlere ve Rasûllere indirmekle görevli melektir.

Mîkâîl: Yağmur yağdırmak ve bitkileri yeşertmekle görevli melektir.

İsrâfîl: Kıyâmetin kopması için sûra üflemekle görevli melektir.⁽⁷⁾

Ölüm meleği: Ölüm anında canlılardan ruhlarını çekip almakla görevli melektir.⁽⁸⁾

Dağ melekleri (Melekü'l-Cibâl): Dağlarla görevli meleklerdir.

Mâlik: Cehennem bekçisidir.

⁽⁷⁾ Sûra iki defa üflenecektir. İlk üflendiğinde tüm canlılar ölecek, ikinci defa üflendiğinde herkes tekrar dirilecek, kabirlerinden kaldırılarak hesap vermek için Allah'ın huzuruna duracaktır. Hesap vermek için ayağa kalkılacak olmasından dolayı kıyâmet denilmiştir. (Mütercim)

⁽⁸⁾ Ölüm meleğinin Azrâil olarak isimlendirilmesi İsrâiliyyattan olup sahih ilim kitaplarının hiçbirinde bildirilmemiştir. (Mütercim)

Rahim melekleri: Anne karnındaki cennetlerin ecellerini, rızıklarını, cennetlik mi-cehennemlik mi olduklarını yazmakla görevli meleklerdir.

Koruyucu melekler (Hafaza): Her türlü tehlikeye karşı insanları korumakla görevli meleklerdir.

Amelleri kaydeden melekler (Kirâmen Kâtibîn): Her şahıs için iki tane olmak üzere insanların amellerini kaydetmekle görevli meleklerdir. Yüce Allah insanın amellerini yazmakla görevli bu melekler hakkında şöyle buyurmaktadır:

“İki melek, (insanın) sağında ve solunda oturarak onun yaptıklarını yazmaktadırlar.”⁽⁹⁾ İnsan hiçbir söz söylemez ki, yanında, gözetleyip yazmaya hazır bir melek bulunmasın...” (Kâf, 17-18)

⁽⁹⁾ Sağındaki melek, insanın sevaplarını yazmakla, solundaki melek ise günahlarını yazmakla görevlidir. (Mütercim)

Kabir melekleri (Münker ve Nekir): Ölüyü, kabre konulduktan sonra sorgulayan iki melektir. Bu iki melek, kabre konulan ve Rabbi-ne teslim olan kişiye gelir ve ona; (üç şey hakkında) Rabbi, dîni ve peygamberi hakkında soru sorarlar.

Bu konuda Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Allah, sağlam sözle inananları hem dünya, hem de âhiret hayatında sapasağlam tutar.”⁽¹⁰⁾ Zâlimleri de (dünya ve âhiret hayatında haktan) saptırır. Allah, dilediğini yapar.” (İbrâhîm, 27)

Cennet ehlinin melekleri: Onlar, cennetin her kapısından cennet ehlinin yanına gelerek onları selâmlamak ve onları cennet nimetleriyle

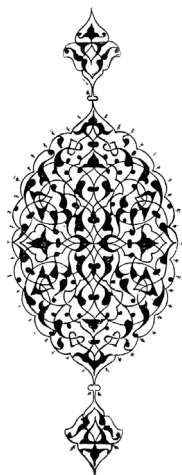
⁽¹⁰⁾ Bu söz, Kelime-i Şehâdet olan “Lâ ilâhe illallah Muhammedu’r-Rasûlullah” sözüdür. Allah iman edenleri dünya hayatında hak dîn üzere yaşatır. Onların ölmeden önce güzel bir sonla dünyadan göç etmelerini sağlar. Kabirde ise Münker ve Nekîr adlı iki meleğin sorularına doğru cevap vermelerini sağlar. (Mütercim)

müjdelemekle görevli meleklerdir. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Melekler de (cennete girişlerini tebrik etmek için) her kapıdan onların (cennet ehlinin) yanına varacaklardır. (Melekler) ‘Sabrettiğinize karşılık size selam olsun! Dünya yurdunun sonu (cennet) ne güzeldir!’ (derler).” (Ra’d, 23-24)

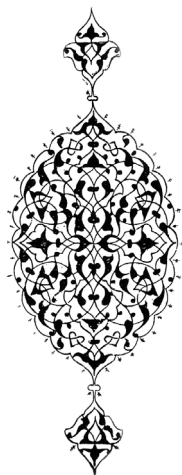
Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*’in de haklarında, semâda “Beytu’l-Ma’mûr” denilen yere her gün yetmiş bin meleğin girdiğini ve (başka bir rivâyette orada namaz kıldığını) kıyâmet gününe kadar da kendilerine sıra gelmediği için bir daha oraya dönmeyeceklerini haber verdiği⁽¹¹⁾ melekler de vardır.

⁽¹¹⁾ Buhârî, 3207; Müslim, 164.



ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

KİTAPLARA İMÂN



KİTAPLARA İMÂN



Bizler;

Yüce Allah'ın, âlemlere hüccet olması ve onunla amel edenlere apaydınlık yolu göstermesi için peygamberlere (rasûllere) kitaplar indirdiğine; peygamberlerin de bu kitaplarla insanlara hikmeti öğretip nefislerini temizlediğine, arındırdığına inanırız.

Bizler;

Yüce Allah'ın her rasûlle birlikte kitap indirdiğine inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, bu konuda, şöyle buyurmaktadır:

“Andolsun Biz, rasûllerimizi açık delîllerle gönderdik ve insanların adâleti yerine getirmeleri için beraberlerinde Kitab’ı ve Mîzân’ı indirdik.” (Hadîd, 25)

Bu Kitaplardan Adlarını Bildiklerimiz Şunlardır:

1. **Tevrât:** Yüce Allah tarafından Musa *aleyhisselâm*’a indirilen, İsrâîl oğullarına verilmiş kitabların en büyüğüdür.

Nitekim Allah Teâlâ, bu kitap hakkında şöyle buyurmaktadır:

“Biz, içinde doğruya rehberlik ve nur olduğu halde Tevrat’ı indirdik. Kendilerini (Allah’a) vermiş peygamberler onunla yahudilere hükmederlerdi. Allah’ın Kitab’ını korumaları kendilerinden istendiği için Rablerine teslim olmuş zâhidler ve bilginler de (onunla hükmederlerdi). Hepsi ona (hak olduğuna) şahitlerdi.” (Mâide, 44)

2. İncîl: Yüce Allah'ın İsa *aleyhisselâm*'a indirdiği, Tevrât'ı tasdik edici ve tamamlayıcı durumunda olan bir kitaptır.

Yüce Allah, bu kitap hakkında da şöyle buyurmaktadır:

“Kendinden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak peygamberlerin izleri üzerine, Mer-yem oğlu Îsâ'yı arkalarından gönderdik. Ve ona, içinde doğruya rehberlik ve nûr bulunmak, önündeki Tevrat'ı tasdik etmek, sakınanlara bir hidayet ve öğüt olmak üzere İncîl'i verdik.” (Mâide, 46)

“(Îsâ:) Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri de helâl kılmam için gönderildim.” (Âl-i İmrân, 50)

3. Zebûr: Yüce Allah'ın Dâvûd *aleyhisselâm*'a vermiş olduğu kitaptır.*

4. Suhuf: İbrâhîm *aleyhisselâm** ile Musâ *aleyhisselâm*'a* inen sahifelerdir.

5. Kur'ân-ı Kerîm: Yüce Allah'ın peygamberlerin sonuncusu olan nebîsi Muhammed *salallahu aleyhi ve sellem*'e indirmiş olduğu (en büyük) kitaptır.

Nitekim yüce Allah, Kur'ân-ı Kerim hakkında şöyle buyurmaktadır:

“Ramazan ayı, insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur'ân'ın indirildiği aydır.” (Bakara, 185)

Kur'ân-ı Kerîm, kendisinden önce inen kitapları tasdik etmesi ve onlara hâkim olması için gönderilmiştir.

Nitekim Allah Teâlâ, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“Sana da, daha önceki kitabı doğrulamak ve onu korumak üzere hak olarak Kitab'ı (Kur'ân'ı) gönderdik.” (Mâide, 48)

Yüce Allah, daha önce inen bütün kitapların hükmünü Kur'ân-ı Kerîm ile ortadan kaldırmış; Kur'ân-ı Kerîm'i, onunla oynamak ve tahrif etmek isteyenlerden korumayı bizzat kendisi üstlenmiştir.

Nitekim Allah Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

“Kur'ân'ı kesinlikle Biz indirdik ve elbette onu yine Biz koruyacağız.” (Hicr, 9)

Çünkü Kur'ân-ı Kerîm; (özür beyan etmemeleri için) cinlerle insanların (mahlûkâtın) hepsi için bir hüccet/delîl olarak kıyâmete kadar kalacaktır.

Kur'ân-ı Kerîm'den önceki kitapların hepsi, geçici bir süre için geçerliydi. İçlerinde tahrif ve değişiklik bulunduğunu açıklayan ve onları nes-heden yeni bir kitap gelince bir önceki kitabın hükümleri sona eriyordu.

Kur'ân-ı Kerîm'den önceki kitapların hiçbirisi, tahrif edilmekten, fazlalaştırılmaktan veya noksanlaştırılmaktan kurtulamamışlardı.

Nitekim Allah Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

“Yahudilerden bir kısmı, kelimeleri yerlerinden değiştirirler.” (Nisâ, 46)

“Elleriyle (bir) kitap yazıp sonra onu az bir bedel karşılığında satmak için ‘Bu Allah katındandır’ diyenlere yazıklar olsun! Elleriyle yazdıklarından ötürü vay haline onların! Ve kazandıklarından ötürü vay haline onların!” (Bakara, 79)

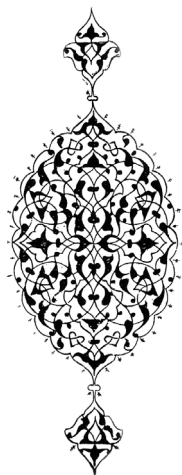
“De ki: Öyle ise Musa’nın insanlara bir nûr ve hidayet olarak getirdiği Kitab’ı kim indirdi? Siz onu kâğıtlara yazıp (istediğinizi) açıklıyor, çoğunu da gizliyorsunuz.” (En’âm, 91)

“Ehl-i kitaptan bir grup, okuduklarını kitaptan sanasınız diye kitabı okurken dillerini eğip bükerler. Hâlbuki okudukları Kitap’tan değildir. Söyledikleri Allah katından olmadığı halde: ‘Bu Allah katındandır’ derler. Onlar bile bile Allah’a iftira ediyorlar. Hiçbir insanın, Allah’ın

kendisine Kitap, hikmet ve peygamberlik vermesinden sonra (kalkıp) insanlara: ‘Allah’ı bırakıp bana kul olun!’ demesi mümkün değildir.” (Âl-i İmrân, 78-79)

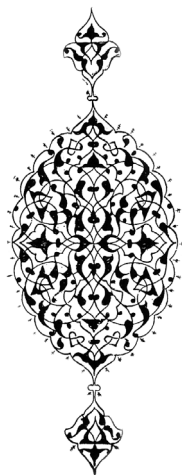
“Ey ehl-i kitab! Rasûlümüz size Kitab’tan gizlemekte olduğunuz birçok şeyi açıklamak üzere geldi; birçok (kusurunuzu) da affediyor. Gerçekten size Allah’tan bir nur, apaçık bir kitap geldi. Rızasını arayanı Allah onunla kurtuluş yollarına götürür ve onları iradesiyle karanlıklardan aydınlığa çıkarır, dosdoğru bir yola iletir. ‘Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesîh’dir’ diyenler andolsun ki kâfir olmuşlardır.” (Mâide, 15-17)





DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

PEYGAMBERLERE ÎMÂN



PEYGAMBERLERE İMÂN



Bizler;

Yüce Allah'ın, insanların kıyâmet günü O'na karşı bir özür beyan etmemeleri, O'nun sevabını müjdelemeleri ve azabına karşı da uyarmaları için peygamberler gönderdiğine inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“(Yerine göre) müjdeleyici ve sakındırıcı olarak peygamberler gönderdik ki insanların peygamberlerden sonra Allah’a karşı bir bahaneleri olmasın! Allah izzet ve hikmet sahibidir.”

(Nisâ, 165)

Bizler;

Rasûllerin ilkinin Nûh, sonuncusunun da Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem* olduğuna inanırız.¹²

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“(Ey Muhammed!) Biz Nuh’a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik.” (Nisâ, 163)

“Muhammed, adamlarınızdan hiçbirisinin babası değildir. Ancak O, Allah’ın Rasûlü ve peygamberlerin sonuncusudur. (O’ndan sonra kuyâmete kadar peygamber gelmeyecektir). Allah, hakkıyla bilir. (hiçbir şey O’na gizli-saklı kalmaz, O, her şeyi bilir).” (Ahzâb, 40)

⁽¹²⁾ Rasûl ile Nebi arasındaki farkı şöyle özetleyebiliriz. Rasûl; kendisine yeni bir şeriat vahyedilen kimse, Nebi ise kendisinden öncekilerin şeriatlerini tasdik ve yerleştirmek için gönderilen kimsedir. Bundan dolayı her rasûl bir nebidir, fakat her nebi bir rasûl değildir.

Bizler;

Peygamberlerin en fazîletlilerinin -sırasıyla- Muhammed, sonra İbrâhîm, sonra Mûsâ, sonra Nûh, sonra da Meryem oğlu İsâ olduğuna inanırız. -Allah'ın salât ve selâmı hepsinin üzerine olsun-

Nitekim Allah Teâlâ, onları özel olarak zikredererek şöyle buyurmaktadır:

“Hani Biz, peygamberlerden (risâleti tebliğ edeceklerine dâir) söz almıştık. Senden, Nûh’tan, İbrâhîm’den, Musâ’dan ve Meryem oğlu İsâ’dan da (söz almıştık). Biz, onlardan (risâleti tebliğ ederek emâneti yerine getireceklerine ve birbirlerini tasdik edeceklerine dâir) pek sağlam bir söz almıştık.” (Ahzâb, 7)

Bizler;

Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem*’in şerîatının, Allah Teâlâ’nın şu âyette özel olarak zikrettiği peygamberlerin şerîatlarının

fazîletlerine tamamıyla sahip olduğuna ve üstünlüğüne inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“Dîni ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin’ diye Nuh’a tavsiye ettiğini, sana vahyettiğimizi, İbrahim’e, Musa’ya ve İsa’ya tavsiye ettiğimizi Allah size de dîn kıldı.” (Şûrâ, 13)

Bizler;

Peygamberlerin tamamının yaratılmış beşer (insan) olduğuna ve onların, rubûbiyyet özelliklerinden hiçbirisine sahip olmadıklarına inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, rasûllerin ilki olan Nûh aleyhisselâm hakkında şöyle buyurmaktadır:

“(Nûh aleyhisselâm kavmine şöyle dedi): Size, ‘Allah’ın hazîneleri benim yanımdadır’ demiyorum. Gaybı da bilemem. ‘Ben bir meleğim’ de demiyorum.” (Hûd, 31)

Yüce Allah, peygamberlerin sonuncusu Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem*'e de şöyle söylemesini emretmektedir:

“(Ey Muhammed! Onlara de ki): ‘Ben size, Allah’ın hazîneleri benim yanımdadır’ demiyorum. Ben, gaybı da bilemem. Size, ben bir meleğim de demiyorum.” (En’âm, 50)

Yine ona şöyle söylemesini emretmektedir:

“Ben, Allah’ın dilediğinden başka kendime herhangi bir fayda veya zarar verecek güce sahip değilim.” (A’râf, 188)

Başka bir âyette de şöyle söylemesini emretmektedir:

“De ki: Doğrusu ben (kendi başıma) size ne zarar verme ne de fayda sağlama gücüne sahibim. De ki: Gerçekten (bana bir kötülük dilerse) Allah’a karşı beni kimse himaye edemez, O’ndan başka sığınacak kimse de bulamam.” (Cin, 21-22)

Bizler;

Peygamberlerin; Allah'ın kulları olduklarına, Allah'ın onlara elçilik görevi vererek üstün kıldığına ve onları makamların en yücesi olan kulluk makamıyla nitelendirdiğine inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, peygamberlere övgüde bulunarak rasûllerin ilki olan Nûh *aleyhisselâm* hakkında şöyle buyurmaktadır:

“(Kendilerini tufandan kurtarıp) Nûh ile birlikte gemide taşıdığımız kimselerin nesli! (Allah’a ortak koşmayın. Nûh aleyhisselâm’ı örnek alarak Allah’a şükredin). Hiç şüphesiz ki O, (Allah’a bütün azalarıyla) çok şükreden bir kul idi.” (İsrâ, 3)

Allah, peygamberlerin sonuncusu Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem* hakkında ise şöyle buyurmaktadır:

“Âlemlere uyarıcı olsun diye kulu Muhammed’e Furkan’ı indiren... Allah, yüceler yücesidir.” (Furkân, 1)

Diğer peygamberler hakkında ise şöyle buyurmaktadır:

“(Ey Muhammed!) Kuvvetli ve basiretli kullarımız İbrahim, İshak ve Ya’kub’u da an.” (Sâd, 45)

“(Rasûlüm!) Onların söylediklerine sabret, kulumuz Davud’u, o kuvvet sahibi zatı hatırla. O, hep Allah’a yönelirdi.” (Sâd, 17)

“Biz, Davud’a Süleyman’ı verdik. Süleyman ne güzel bir kuldu! Doğrusu o, daima Allah’a yönelirdi.” (Sâd, 30)

Yüce Allah, Meryem oğlu İsâ hakkında da şöyle buyurmaktadır:

“O, sadece kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğullarına örnek kıldığımız bir kuldur.” (Zuhruf, 59)

Bizler;

Yüce Allah’ın, elçilik görevini Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem’in elçiliğiyle sona erdirdi-

ğine ve onu insanların hepsine birden peygamber olarak gönderdiğine inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“De ki: Ey insanlar! Gerçekten ben sizin hepinize, göklerin ve yerin sahibi olan Allah’ın elçisiyim. Ondan başka ilah yoktur. O, diriltir ve öldürür. Öyle ise Allah’a ve ümmî peygamber olan Rasûlüne -ki o, Allah’a ve O’nun sözlerine inanır- iman edin ve ona uyun ki doğru yolu bulasınız.” (A’râf, 158)

Bizler;

Allah Teâlâ’nın; kulları için dîn olarak Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem*’in şerîatı olan İslâm dînini seçtiğine ve İslâm’dan başka bir dîni hiç kimseden kabul etmeyeceğine inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“Allah nezdinde hak (geçerli) din İslâm’dır.”
(Âl-i İmrân, 19)

“Bugün size dîninizi ikmâl ettim, (sizi cehâlet karanlığından İslâm nûruna çıkararak) üzerinize nimetimi tamamladım ve sizin için dîn olarak İslâm’ı seçtim.” (Mâide, 3)

“Kim, İslâm’dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır.” (Âl-i İmrân, 85)

Bizler inanırız ki;

Her kim, günümüzde, İslâm dîni dışındaki bir dînin -yahûdilik, hıristiyanlık veya başka bir dînin- Allah katında geçerli ve makbûl olduğunu iddia ederse kâfir olur. Bu düşüncesinden derhal tevbe etmesi istenir. Tevbe etmezse, mürted (dînden dönmüş) olarak öldürülür. Çünkü o, böylelikle Kur’ân’ı yalanlamış olmaktadır.

Bizler inanırız ki;

Her kim Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem*’in bütün insanlara gönderilmiş bir peygamber ol-

duğunu inkâr ederse; onu inkâr eden, bütün peygamberleri, hatta inandığı ve ona uyduğunu iddia ettiği -kendi- peygamberini bile inkâr etmiş olur.

Nitekim Allah Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

“Nûh’un kavmi de rasûlleri (peygamberleri) yalancılıkla suçladılar. (Böylece onlar, bütün peygamberleri yalanlamış oldular. Çünkü her peygamber, kendisinden önceki peygamberlerin getirdiklerini tasdik etmekle emrolunmuştur).” (Şuarâ, 105)

Yüce Allah, bu âyette, Nûh *aleyhisselâm*’dan önce rasûl gelmemesine rağmen, onun kavminin bütün peygamberleri yalanladığını belirtmiştir.

Nitekim başka bir âyette de şöyle buyurmaktadır:

“Allah’ı ve peygamberlerini inkâr edenler ve (inanma hususunda) Allah ile peygamberlerini

birbirinden ayırmak isteyip ‘Bir kısmına iman ederiz ama bir kısmına inanmayız’ diyenler ve bunlar (iman ile küfür) arasında bir yol tutmak isteyenler yok mu; İşte gerçekten kâfirler bunlardır. Ve biz kâfirlere alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.” (Nisâ, 150-151)

Bizler;

Allah Rasûlü Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem*’den sonra peygamber gelmeyeceğine inanırız. Her kim, Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem*’den sonra peygamberlik iddiasında bulunursa veya peygamberlik iddiasında bulunan kimseyi tasdik ederse kâfir olur. Çünkü o kimse, Allah’ı, Rasûlünü ve Müslümanların oybirliğiyle ittifak ettikleri şeyleri yalanlamıştır.

Bizler;

Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*’in râşid halîfeleri olduğuna, onların ilim, dâvet ve idâre yönünden Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*’in

yerine mü'minlere halîfelik yaptıklarına, onların en fazîletlilerinin ve halîfeliğe en lâayık olanlarının sırasıyla Ebûbekir, sonra Ömer, sonra Osman, sonra da Ali olduğına inanırız. -Allah onların hepsinden râzı olsun.-

Onlar, fazîlette üstün oldukları gibi halîfeliğe de en layık olanlardı. Zaten Allah Teâlâ, yüce hikmeti gereğı, dönemlerin en hayırlısı olan sahâbe döneminde halîfeliğe en lâayık olan kimseyi halîfe kılmıştır.

Bizler;

Dört halîfe (ve diğeri sahabîler) içinde, fazîlet bakımından sonra gelen birinin, kendisinden daha önce gelen birine kıyasla bazı üstün özelliklerinin olabileceğine, ancak onun bu özelliğiyle kendisinden önce gelene mutlak anlamda üstün olamayacağına inanırız. Çünkü üstünlüğü ve fazîleti gerektiren şeyler, çok ve çeşitlidir.

Bizler;

Bu ümmetin (İslâm toplumunun), ümmetlerin en hayırlısı ve Allah katında en kıymetlisi olduğuna inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

“Siz (Ey Muhammed Ümmeti!) insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmet-siniz; (Allah ve Rasûlünün emrettikleri) iyiliği emreder, (yasakladıkları) kötülükten meneder ve Allah’a îmân edersiniz.” (Âl-i İmrân, 110)

Bizler;

Bu ümmetin en hayırlısının sırasıyla sahâbe, tâbiîn, sonra da onlara tâbi olanlar olduğuna inanırız.

Yine, bu ümmetten bir grubun hak üzere olacağına, kıyâmete kadar düşmanlarına gâlip geleceğine, onlara düşmanlık edenlerin veya aykırı davrananların onlara hiçbir zarar veremeyeceklerine inanırız.

Bizler;

Sahâbe arasında çıkan olayların ictihaddaki bir yorumdan kaynaklandığına, ictihadında doğruyu bulanın iki, hata edenin bir ecir kazandığına ve hata edenin hatasının Allah Teâlâ tarafından bağışlanmış olduğuna inanırız.

Bizler;

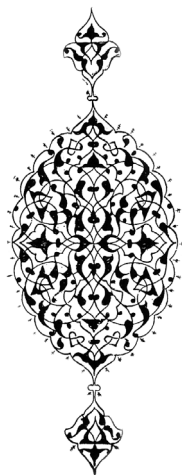
Sahâbenin kusurlarını anmaktan uzak dururuz. Onları, sadece hak ettikleri güzel bir şekilde över ve Allah Teâlâ'nın emri gereği kalplerimizi, onlara kin ve haset duymaktan arındırırız:

“Elbette içinizden, fetihten önce harcayan ve savaşanlar, daha sonra harcayıp savaşanlara eşit değildir. Onların derecesi, sonradan infak eden ve savaşanlardan daha yüksektir. Bununla beraber Allah hepsine de en güzel olanı va'detmiştir.” (Hadîd, 10)

Yüce Allah, bizler hakkında da şöyle buyurmaktadır:

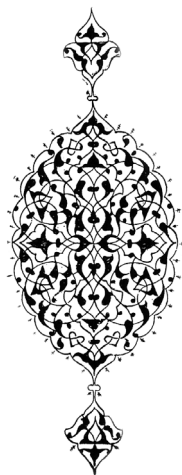
“Onlardan (Ensâr ve Muhâcirlerden) sonra gelen (mü'min)ler şöyle derler: Rabbimiz! Bizi ve bizden önce gelip geçmiş îmânlı kardeşlerimizi bağışla. Kalplerimizde onlara karşı kin (ve haset) bırakma! Rabbimiz! Şüphesiz ki Sen, (kullarına) çok şefkâtli, çok merhametlisin.” (Haşr, 10)





BEŞİNCİ BÖLÜM

ÂHİRET GÜNÜNE ÎMÂN



ÂHİRET GÜNÜNE İMÂN



Bizler;

İnsanların Allah'ın huzurunda hesaba çekilmek için diriltilecekleri, ya nimetler yurdu olan cennette ya da acıklı azap yurdu olan cehennemde kalacakları, o günden sonra başka bir günün olmayacağı ahirete (kıyâmet gününe) inanırız.

Bizler;

İsrâfîl *aleyhisselâm*'ın ikinci defa sûr'a üflemesiyle, Allah Teâlâ'nın -hesaba çekmek için- ölüleri dirilteceğine (yeniden diriltilişe/ba's'a) ve kâbirlerden çıkarılacağımıza inanırız.

Yüce Allah, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“Sûr’a üflenince, Allah’ın diledikleri müstesnâ olmak üzere göklerde ve yerde ne varsa hepsi ölecektir. Sonra ona (Sûr’a) bir defa daha üflenince, bir de ne göresin, (bütün yaratıklar, Rablerinin huzurunda hesaba durmak için kabirlerinden) ayağa kalkmış (Rableri onlara ne yapacak diye) bakıp duruyorlar!” (Zümer, 68)

İnsanlar, kabirlerinden kaldırılacak; yalın ayak, üzerlerinde hiçbir elbise olmadan, anadan doğma ve sünnetsiz bir şekilde âlemlerin Rabbinin huzurunda duracaklardır.

Nitekim Allah Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

“(Kıyâmet günü insanı) Tıpkı ilk defa yarattığımız (anasından yeni doğduğu gün) gibi onu yeniden diriltiriz. Bunu yerine getirmeyi gerçekten va’dettik. Bir şeyi va’dettiğimiz zaman (onu daima) yerine getiririz.” (Enbiyâ, 104)

Bizler;

Amel defterlerinin, insanların sağ taraflarından veya arkalarının solundan verildiğine inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“Kimin kitabı (amel defteri) sağından verilirse (ki o kimse, mü’mindir), kolay bir şekilde hesaba çekilecektir. Ve sevinç içerisinde (cennetteki) ehline dönecektir. Kimin de kitabı arkasından verilirse (ki o kimse, kâfirdir), derhal yok olmayı isteyecek ve ateşe girecektir.” (İnşikâk, 7-12)

Başka bir âyette ise Allah Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

“Her insanın (iyi veya kötü) işlediği ameli ni kendisiyle beraber kıldık (Ne o başkasının işlediği amelle, ne de başkası onun işlediği amelle hesaba çekilir). Kıyâmet günü insanın (amellerini kaydedilmiş olarak göreceği) bir kita-

*bı (amel defterini) önüne açılmış olarak çıkarı-
rız. (Ona şöyle denecektir): Kitabını (amel def-
terini) oku. (Dünyadayken okuma bilmez idiy-
se de o gün kitabını okuyacaktır). Bugün hesap
sormak (dünyada yaptıklarını tek tek saymak)
için, nefsin sana yeter.” (İsrâ, 13-14)*

Bizler;

Amellerin tartılacağı mîzânın (terâzinin),
kıyâmet günü ortaya konulacağına ve hiç kimse-
nin (zerre miktarı dahi) haksızlık görmeyeceği-
ne inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

*“Her kim, zerre miktarı iyilik yapmış-
sa, (âhirette) karşılığını (sevâbını) görecek-
tir. Her kim de zerre miktarı kötülük yapmış-
sa, (âhirette) karşılığını (cezâsını) görecektir.”*
(Zilzâl, 7-8)

Başka bir âyette de şöyle buyurmaktadır:

“Kimlerin (sevapları) mîzânda ağır basarsa, işte (cenneti kazanarak) kurtuluşa erenler, asıl bunlardır. Kimlerin de mîzânda (sevapları) hafif gelir (ve günahları ağır basar)sa, işte nefislerine yazık ederek cehennemde ebedî olarak kalacak olanlar bunlardır. (Cehennemde) ateş yüzlerini yaktıkça orada (dudakları büzüşmüş ve dişleri dışarı fırlamış bir halde) suratları asık olurlar.” (Mu'minûn, 102-104)

Allah Teâlâ, bir âyette ise şöyle buyurmaktadır:

“Her kim, (kıyâmet günü Rabbinin huzuruna) bir iyilikle gelirse, ona getirdiğinin on katı (iyilik) vardır. Her kim de bir kötülükle gelirse, sadece getirdiğinin (günahının) dengi ile cezalandırılır. Onlar (zerre miktarı) haksızlığa uğratılmazlar.” (En'âm, 160)

Bizler;

Rasûlullah *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in sırf kendine has olan büyük şefaatine (Şefâatu'l-'Uzmâ) inanırız. İnsanlar, kıyâmet günü dayanılamaya-

cak kadar büyük bir sıkıntı ve kederle karşılaşınca, kendilerine şefaathçi olması için -sırasıyla- önce Âdem'e, sonra Nûh'a, sonra İbrâhîm'e, sonra Mûsa'ya, sonra İsâ'ya ve son olarak da Muhammed'e gelirler. -Allah'ın salât ve selâmı hepsinin üzerine olsun.-

Rasûlullah *sallallâhu aleyhi ve sellem*, Allah'ın kulları arasında bir an önce hüküm vermesi için Rabbinin huzurunda O'nun izniyle insanlara şefaathçi olacaktır.

Bizler;

Peygamberimiz Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem* ile diğer peygamberlerin, mü'minlerin ve meleklerin, cehenneme giren mü'minlere -Allah'ın izniyle- şefaath edip onları cehennemden çıkaracaklarına inanırız.

Bizler;

Ayrıca ateşe düşen mü'minlerin ateşten çıkarılmaları için, Peygamberimiz Muhammed

sallallâhu aleyhi ve sellem'in, diğer peygamberlerin, mü'minlerin ve meleklerin -Allah'ın izniyle- şefa'at edeceklerine, Allah Teâlâ'nın, şefa'at aramaksızın lütuf ve rahmetiyle îmân eden birçok topluluğu cehennemden çıkaracağına inanırız.

Bizler;

Rasûlullah *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in (kıyâmet günü) havzının olacağına; bu havzının suyunun süttten daha beyaz, tadının baldan daha tatlı, kokusunun miskten daha güzel, eni ve boyunun bir aylık yol mesafesi kadar geniş, taslarının gökteki yıldızlar kadar güzel ve çok olacağına, ümmetinden sadece mü'min olanların ondan içeceğine ve ondan bir defa içenin bir daha ebediyyen susamayacağına inanırız.

Bizler;

Kıyâmet günü cehennemin üzerine kurulacak olan Sırat Köprüsü'ne inanırız. İnsanlar, onun üzerinden amellerine göre geçeceklerdir.

İlk topluluk yıldırım gibi, ikinci topluluk rüzgâr gibi, üçüncü topluluk kuşlar gibi, sonraki topluluk ise normal adımlarla Sırat köprüsünün üzerinden geçeceklerdir.

Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*, Sırat köprüsünün üzerinde ayakta duracak ve “*Yâ Rabbi! Bizleri, (Sırat köprüsünün âfetinden kurtarıp onun korkusundan) emîn eyle*” diye yalvaracaktır.

İşleri tamamlanan kullardan sonra sürünecek başka bir topluluk gelecektir. Sırat köprüsünün her iki tarafında, kendilerine emredilene yakalamaları için asılı demir kancalar olacaktır. Kancaların yakalamadıkları kurtulacak, yakalandıkları ise cehenneme atılacaktır.

Bizler;

Kıyâmet günü ve o günün dehşeti hakkında Kur’ân ve Sünnet’te haber verilen her şeye inanı-

rız. Yüce Allah, o günde hepimizin yardımcısı olsun. (*Âmîn*)

Bizler;

Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in, cennet ehline, cennete bir an önce girmeleri için şefaateceğine ve bu şefaate hakkının sadece ona has olduğuna inanırız.

Bizler;

Cennet ve cehenneme inanırız.

Cennet, Allah Teâlâ'nın takva sahibi mü'minler için hazırladığı nimetler yurdu. Orada hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın işitmediği ve hiçbir kimsenin hayal dahi edemeyeceği nimetler vardır.

Nitekim Allah Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

“Yaptıkları (sâlih) amellerine karşılık olarak, onlar (mü'minler) için (onların hoşuna gidecek ve gönüllerini huzura kavuşturacak) ne

mutluluklar saklandığını hiç kimse bilemez.”

(Secde, 17)

Cehennem ise Allah Teâlâ'nın zâlim kâfirler için hazırladığı azap yurdudur. Orada aklın almayacağı kadar azap ve işkence vardır.

Yüce Allah, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“Biz, zalimlere öyle bir cehennem hazırladık ki, onun duvarları onları çepeçevre kuşatmıştır. (Kâfirler, cehennemde şiddetli susuzluktan dolayı su istemek için) imdat dileyecek olsalar imdatlarına, erimiş maden gibi yüzleri haşlayan bir su ile cevap verilir. (Susuzluğu gidermeyip bilakis arttıran) Ne fena bir içecek ve (cehennem de) ne kötü bir kalma yeri!” (Kehf, 29)

Cennet ve cehennem şu anda var olup ebediyen yok olmayacaktır.

Nitekim Allah Teâlâ, cennet hakkında şöyle buyurmaktadır:

“Her kim, Allah’a î mân eder ve sâlih amel işlerse, Allah onu altlarından (zemininden) ırmaklar akan cennetlere girdirir. Onlar orada ebedî olarak kalıcıdırlar. Allah, gerçekten ona (cennette) güzel bir rızık vermiştir.” (Talâk, 11)

Cehennem hakkında ise şöyle buyurmaktadır:

“Muhakkak ki Allah, kâfirleri (dünya ve âhirette) rahmetinden kovmuş ve (âhirette) onlara azgın bir ateş hazırlamıştır. Onlar orada ebedî olarak kalıcıdırlar. Ne (kendilerini savunacak) bir dost, ne de (kendilerini ateşten çıkarmaya) yardım edecek birisini bulacaklardır. (Kâfirlerin) yüzleri ateşte evrilip çevrildiği gün (pişman bir halde): ‘Eyvah bize! Keşke (dünyadayken) Allah’a ve Rasûlüne itaat etseydik (de cennet ehli olsaydık) diyeceklerdir.’ (Ahzâb, 64-66)

Kur’ân ve Sünnet’in, bizzat isimlerini veya vasıflarını belirterek cennetlik olduklarına şâhitlik

ettikleri herkesin, bizler de cennetlik olduklarına şâhitlik ederiz.

Kur'ân ve Sünnet'in, isimlerini vererek cennetlik olduklarına şâhitlik etmesine örnek olarak; Ebûbekir, Ömer, Osman, Ali -Allah onlardan râzî olsun- ve bazı sahâbelerin cennetlik olduklarına, bizzat Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in şâhitlik etmesini zikredebiliriz.

Kur'ân ve Sünnet'in, vasıflarını belirterek cennetlik olduklarına şâhitlik etmesine örnek olarak ise Kur'ân ve Sünnet'in, mü'min veya muttakî olarak vafettiği herkesin cennetlik olduğuna şâhitlik etmesini zikredebiliriz.

Kur'ân ve Sünnet'in, bizzat isimlerini vererek veya vasıflarını belirterek cehennemlik olduklarına şâhitlik ettiği herkesin cehennemlik olduklarına bizler de şâhitlik ederiz.

Kur'ân ve Sünnet'in, isim vererek cehennemlik olduklarına şâhitlik etmesine; Ebû Leheb,

Amr b. Luhay el-Huzâî ve onun gibi kimselerin bizzat cehennemlik olduklarına şâhitlik etmesi örnek verilebilir.

Kur'ân ve Sünnet'in, vasıflarını belirterek cehennemlik olduklarına şâhitlik etmesine örnek olarak; kâfir, büyük şirk işleyen müşrik ve münâfık olarak vassettiği herkesin cehennemlik olduklarına şâhitlik etmesi zikredilebilir.

Bizler;

Ölünün, kabre konulduktan sonra; Rabbi, dîni ve peygamberi hakkında sorguya çekilecek olduğu kabir fitnesine (sorgusuna) inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

“Allah Teâlâ, sağlam sözle iman edenleri hem dünya hayatında hem de ahirette sapasağlam tutar.” (İbrâhîm, 27)

Mü'min, sorulara cevap olarak; “Rabbim Allah, dînim İslâm ve peygamberim Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem” diyecektir.

Kâfir ve münâfık ise; “Bilmiyorum, insanların bir şeyler söylediklerini işittim, ben de onu söyledim” diye cevap verecektir.

Bizler;

Yüce Allah’ın, kabir hayatında mü’minler için hazırladığı kabir nimetlerine inanırız.

Yüce Allah, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“Onlar, meleklerin, canlarını (kalpleri küfürden temiz bir halde) aldığı ve kendilerine: ‘Selâm olsun size, (dünyada) yapmış olduğunuz (sâlih) amellerinize karşılık cennete girin’ diyeceği kimselerdir.” (Nahl, 32)

Bizler;

Yüce Allah’ın, kabir hayatında zâlim kâfirler için hazırladığı kabir azabına inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, bu konuda da şöyle buyurmaktadır:

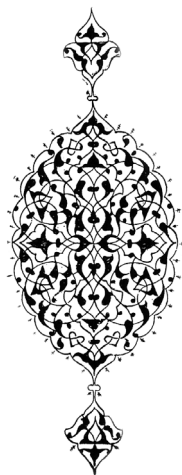
“O zalimler, ölümün (boğucu) dalgaları içinde, melekler de pençelerini uzatmış, onlara:

‘Haydi canlarınızı kurtarın!’⁽¹³⁾ Allah’a karşı gerçek olmayanı söylemenizden ve O’nun âyetlerine karşı kibirlilik taslamış olmanızdan ötürü, bugün alçaklık azabı ile cezalandırılacaksınız!’ derken onların halini bir görsen!” (En’âm, 93)

Bu konuda rivâyet edilen hadisler pek çok olup bilinmektedir. Bu nedenle mü’mine düşen görev; Kur’ân ve Sünnet’in gayba ilişkin konularda haber verdiği her şeye inanması, bu konuları dünyada görülen şeylerle kıyaslayarak onlara itiraz etmemesidir. Çünkü âhiretle ilgili konuların, ikisi arasındaki belirgin ve büyük farktan dolayı dünyadaki şeylerle kıyaslanması mümkün değildir.

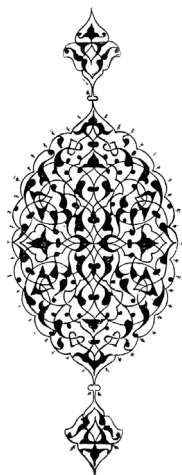
Yalnızca Allah Teâlâ’dan yardım dileriz.

⁽¹³⁾ Âyetin bu kısmına şu anlam da verilebilir: “(Canlarını alacak olan) melekler ellerini uzatmış bir halde onlara: ‘Haydi kendinizi elimizden kaçırıp canlarınızı azaptan kurtarın da görelim.’ Ya da “Ruhlarınızı bedenlerinizden çıkarıp bize teslim edin ki canlarınızı alalım.” (Mütercim)



ALTINCI BÖLÜM

KAZÂ VE KADERE ÎMÂN



KAZÂ VE KADERE İMÂN



Bizler;

Yüce Allah'ın, kâinattaki olayları ezeli ilmiyle daha önceden bilmesi ve hikmetinin gereği olarak bunları takdir etmesi demek olan (kazâ ve) kaderin hayır ve şerrine inanırız.

Kadere imanın dört mertebesi vardır:

1- Birinci Mertebe: İlim

Bizler;

Yüce Allah'ın, her şeyi hakkıyla bildiğine inanırız. O, geçmişte olanla gelecekte olacağı, onun

nasıl olacağını ezeli ve ebedi ilmiyle bilir. O'nun bir şeyi bilmiyorken bilir hâle gelmesi veya biliyorken unutulması söz konusu olamaz.

2- İkinci Mertebe: Kitâbet (Yazmak)

Bizler;

Yüce Allah'ın, kıyâmet gününe kadar olacak her şeyi Levh-i Mahfûz'da yazdığına inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“Bilmez misin ki, Allah, yerde ve gökte ne varsa bilir? Bu, bir kitapta (Levh-i Mahfûz'da) mevcuttur. Bu (eşya ve olayların bilgisine sahip olmak), Allah için çok kolaydır.” (Hac, 70)

3- Üçüncü Mertebe: Meşîet (İrâde)

Bizler;

Yüce Allah'ın, göklerde ve yerde olan her şeyi dilediğine, O'nun irâdesi olmaksızın hiçbir şeyin

olamayacağına, dilediğinin olacağına ve dilemediğinin de asla olmayacağına inanırız.

4- Dördüncü Mertebe: Yaratma

Bizler;

Yüce Allah'ın, her şeyi yarattığına, göklerin ve yerin hazînelerinin O'nun elinde olduğuna inanırız.

Nitekim Allah Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

“Allah, her şeyin yaratıcısıdır. O, her şeye vekîldir. Göklerin ve yerin (hazînelerinin) anahtarları, O'nundur.” (Zümer, 62-63)

Bu dört mertebe, gerek Allah Teâlâ'nın (yaratmasıyla) kendi nefsinden kaynaklanan, gerekse kulların (düşünce, söz ve eylemleriyle) ortaya koydukları her şeyi kapsar.

Kulların; söyledikleri ve söyleyecekleri sözler, yaptıkları ve yapacakları işler veya yapmayı terk ettikleri ve terk edecekleri şeylerin hepsi, Allah

Teâlâ tarafından bilinmekte ve O'nun katında yazılı bulunmaktadır. O şeyleri, Allah Teâlâ, dilemiş ve yaratmıştır.

Nitekim yüce Allah, aşağıdaki âyetlerde bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“O, herkes için, sizden doğru yolda gitmek isteyenler için bir öğüttür. Âlemlerin Rabbi Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz.” (Tekvîr, 28-29)

“Allah dileseydi onlar savaşmazlardı. Lâkin Allah dilediğini yapar.” (Bakara, 253)

“Allah dileseydi, bunu yapmazlardı. (Lâkin Allah, onların kötü âkibetlerini bildiği için böyle takdir buyurdu). (Ey Muhammed!) Öyle ise onları uydurdukları ile başbaşa bırak! (Zirâ Allah Teâlâ, kıyâmet günü seninle onlar arasında hükmünü verecektir).” (En'âm, 137)

“Allah, sizi ve yapmakta olduklarınızı yaratmıştır.” (Sâffât, 96)

Bizler;

Bununla birlikte Allah Teâlâ'nın, kuluna seçme hakkı ile gücü verdiği ve kulun, fiilini bizzat bu ikisiyle gerçekleştirdiğine inanırız.

Kulun fiilinin, kendi seçimi ve gücüyle olduğuna delâlet eden âyetler pek çoktur:

1- Kulun eşiyle birleşmesinin ve savaşa hazırlık yapmasının kendi isteğiyle (seçimiyle) olduğunu yüce Allah şu âyetlerde belirtmiştir.

“Kadınlarınız sizin için bir tarladır. Tarlanıza nasıl dilerseniz öyle varın (Çocuk doğurdıkları yerden olmak kaydıyla kadınlarınızla dilediğiniz şekilde birleşin).” (Bakara, 223)

“(Ey Muhammed!) Eğer onlar (münâfıklar) seninle birlikte savaşa çıkmak isteselerdi, elbette bunun için hazırlık yaparlardı.” (Tevbe, 46)

2- Emir ve nehiylerin uygulanması (Yüce Allah'ın kuluna bir şeyi emretmesi veya kulunu o

şeyden yasaklaması) kula bırakılmıştır. Eğer kulun bu konuda seçme hakkı ve gücü olmasaydı, bu onun kaldıramayacağı bir sorumluluk olurdu ki bu durum, Allah Teâlâ'nın hikmetine, rahmetine ve şu âyette haber verdiği sözüne ters düşerdi:

“Allah, herkesi ancak gücünün yettiği kadarıyla sorumlu tutar (gücünün yetmeyeceği bir şeyle sorumlu tutmaz).” (Bakara, 286)

3- İyilikte bulunanın iyiliğinden dolayı övülmesi, kötülük edenin kötü fiilinden dolayı kınanması ve her iki tarafın da hak ettiğini alacak olması. Eğer kulun fiili, kendi irâde ve seçimiyle olmasaydı, iyilikte bulunanın övülmesi abes (boş ve anlamsız uğraş), kötülükte bulunanın cezalandırılması da zulüm olurdu. Hâlbuki yüce Allah abesle uğraşmaktan ve zulmetmekten münezzehtir.

4- Yüce Allah, insanların kıyâmet günü Allah'a karşı bir özür beyan etmemeleri için, müjdeleyici ve uyarıcı olarak peygamberler göndermiştir.

Nitekim Allah Teâlâ, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“(Yerine göre) müjdeleyici ve sakındırıcı olarak peygamberler gönderdik ki insanların (kıyâmet günü) peygamberlerden sonra Allah’a karşı bir bahaneleri olmasın! Allah, izzet ve hikmet sahibidir.” (Nisa, 165)

Şayet kulun fiili, kendi irâde ve seçimiyle olmasaydı, Allah Teâlâ’nın peygamberler göndermesinin gerekçesi ve hikmeti bâtil (geçersiz ve anlamsız) olurdu.

5- Bir insan, bir şeyi yaptığında veya yapmayı terk ettiğinde hiçbir zorlama olmadan ve kendi iradesiyle o işi yaptığıının farkındadır. Ayağa kalkar veya oturur, girer veya çıkar, seyahat eder veya etmez. Bunların hepsini kendi irâdesiyle yapar. Bunları yaparken de hiç kimsenin kendisini zorladığını düşünmez. Bilakis bir şeyi kendi irâde ve tercihiyle yapmakla zorla yapmanın ara-

sını kesin hatlarla ayırır. Aynı şekilde dinimiz de ikisinin arasını hikmetli bir şekilde -hüküm olarak- ayırmış ve kişiyi, Allah Teâlâ'nın hukukuna dair amellerde, başkasının baskısıyla (zoruyla) yapılan işten dolayı sorumlu tutmamıştır.

Bizler;

Yüce Allah'ın kaderini gerekçe gösterip isyân edenin (günahkârın) isyânında hiçbir haklılık payının olmadığını biliriz. Çünkü günah işleyen kimse, Allah Teâlâ'nın, onun hakkında ne takdir ettiğini bilmeden kendi tercihiyle günah işler. Bundan dolayı hiç kimse, Allah Teâlâ'nın takdir ettiği şeyler ortaya çıkmadan önce, O'nun kendisi hakkında ne takdir ettiğini bilemez.

Nitekim Allah Teâlâ, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez.”

(Lokman, 34)

(Artık bu anlatılanlardan sonra) İnsanın, yapmış olduğu bir işle ilgili olarak özrünü ortaya koyabilmek için bilmediği bir bahaneyi ileri sürüp gerekçe kılması hiç doğru olur mu?

Oysa Allah Teâlâ, böyle bir gerekçeyi (bahaneyi) şu âyetiyle geçersiz kılmıştır:

“(Allah’a) Şirk (ortak) koşanlar diyecekler ki: ‘Allah dileseydi ne biz ortak koşardık ne de atalarımız. Hiçbir şeyi de haram kılmazdık.’ Onlardan öncekiler de aynı şekilde (peygamberleri) yalanladılar ve sonunda azabımızı tattılar. De ki: Yanınızda bize açıklayacağınız bir bilgi var mı? Siz zandan başka bir şeye uymuyorsunuz ve siz sadece yalan söylüyorsunuz.” (En’am, 148)

Kaderi gerekçe gösterip (bahane edip) günah işleyene deriz ki: Yüce Allah, senin hakkında itaati takdir ettiği halde niçin itaatte bulunmadın? Çünkü fiil gerçekleşmeden önce takdir olunan

şey bilinmediği için itaatle günah arasında hiçbir fark yoktur. Bu nedenle Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*, Allah Teâlâ'nın "Herkesin cennet ve cehennemde kalacağı yeri yazdığını" ashâbına haber verince, ashâbı ona:

"O halde (Allah'a) tevekkül edip çalışmayı bırakalım mı?" dediler. Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*, onlara:

"Hayır, çalışın. Zirâ herkes kendisi için takdir olunanı yapmaya kolaylık bulacaktır"⁽¹⁴⁾ buyurdu.

Bizler;

Kaderi gerekçe gösterip günah işleyen günahkâra deriz ki: Mekke'ye gitmek istersen iki yol vardır. Doğru sözlü birisi, sana, bu iki yoldan birisinin korkunç ve zor olduğunu, diğerinin ise emniyetli ve kolay olduğunu söylerse, sen ikin-

⁽¹⁴⁾ Buhârî, 4945; Müslim, 2647; Tirmizî, 2136; Ebû Davûd, 4694.

ci yolu seçersin. Benim için bu yol takdir edildi diyerek birinci yolu seçmen mümkün değildir. Böyle yapacak olsan, insanlar senin deli olduğunu söylerler.

Yine, kaderi gerekçe gösterip günah işleyene deriz ki: Sana, birinin maaşı diğerinden daha yüksek olan iki vazife takdim edilse, tabî ki maaşı daha yüksek olan vazifeyi seçersin. O halde nasıl olur da âhiretle ilgili daha az olan ameli kendin için tercih edip kaderi gerekçe gösterebilirsin?

Yine, kaderi gerekçe gösterip günah işleyene deriz ki: Hastalandığında tedâvi olmak için her doktorun kapısını çalarsın. Bedenindeki ağrılara, ameliyatlara ve ilâcın acılığına sabredersin de kalbinin hastalığı olan günahlara niçin aynı şeyleri yapmazsın?

Bizler;

Rahmet ve hikmetinin kemâli gereği, kötülüğün (şerrin) Allah Teâlâ'ya nisbet edilemeyeceğine inanırız.

Nitekim Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem* bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“Kötülük (şer), *asla sana nisbet edilemez (Allah’ım).*”⁽¹⁵⁾

Hatta Allah’ın takdir ettiği hükümlerin hiç birinde kesinlikle şer yoktur. Çünkü bu hükümler, Allah’ın rahmet ve hikmetinden sâdır olmuştur.

Ancak şer, Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*’in, (torunu) Hasan’a kunut duâsını öğretirken ifade buyurduğu gibi, Allah’ın takdirinin kendisinde değil, takdir ettiği şeylerde olur:

“(Allah’ım!) Beni takdir ettiğin şeylerin şerinden koru.”⁽¹⁶⁾

Hadiste görüldüğü gibi; şer, Allah’a değil de O’nun takdir ettiği şeye izâfe edilir. Bununla birlikte Allah’ın takdir ve kazalarındaki şer, saf ve

(15) Müslim, 771; Tirmizî, 3422; Ebû Davûd, 760.

(16) Nesâî, 1746; İbn Mâce, 177; Tirmizî, 464; Ebû Davûd, 1425.

katıksız şer değildir. Bir taraftan şer ise, diğer taraftan hayır olabilir veya bir yönden şer ise başka bir yönden hayır olabilir. Örneğin yeryüzünde kuraklık, hastalık, fakirlik ve korku gibi durumların ortaya çıkmasıyla düzenin bozulması, bir yönden şer ise diğer yönden hayırdır.

Nitekim Allah Teâlâ, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“İnsanların kendi elleriyle işledikleri (günahlar) yüzünden karada ve denizde (kuraklık ve hastalıklar yaygınlaştığı için) düzen bozuldu. Allah, (dünyada işledikleri) bazı amellerine karşılık olarak onları cezâlandırır. Umulur ki onlar tevbe ederek Allah’a dönerler.” (Rum, 41)

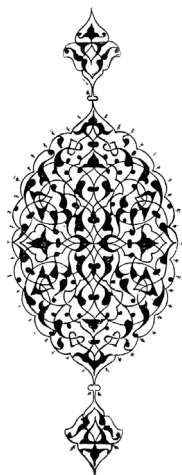
(Had cezâsı uygulanarak) hırsızın elinin kesilmesi veya zinâ eden evli erkek veya kadının taşlanarak öldürülmesi, eli kesilen veya taşlanarak öldürülen kimseye göre şerdir. Ancak başka bir açıdan bu yapılanlar o ikisi için hayırdır.

Zirâ bu, onların günahları için keffârettir. Onlara aynı anda hem dünya hem de âhiret azabı uygulanmamış olur. Diğer taraftan had ve taşlanarak öldürülme cezâsının uygulanmasıyla mallar, ırzlar ve nesiller korunmuş olur ki bu da fert ve toplum için hayır sayılır.



YEDİNCİ BÖLÜM

EHL-İ SÜNNET İNANCININ FAYDALARI



EHL-İ SÜNNET İNANCININ FAYDALARI



Çok önemli esasları içeren bu yüce akîde, inananlarına pek çok ve önemli faydalar sağlamaktadır.

Yüce Allah'a ve O'nun isim ve sıfatlarına îmân etmenin faydaları:

Allah'a, güzel isimlerine ve yüce sıfatlarına inanma, emirlerini yerine getirme ve yasaklarından sakınmanın gereği olarak kula, Allah sevgisi ve Allah'ı yüceltme duygusu verir. Allah'ın emrini yerine getirmek ve yasaklarından kaçınmak, fert ve topluma dünya ve âhîret saadeti sağlar.

Nitekim Allah Teâlâ, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“Her kim, erkek olsun, kadın olsun (Allah’a ve Rasûlüne) îmân etmiş olarak (iyi) amel işlerse, (mah az da olsa, dünyada) ona mutlu bir hayat yaşatırız. (Dünyada) yaptıklarına karşılık olarak da (âhirette) onların mükâfatlarını en güzel şekilde veririz.” (Nahl, 97)

Meleklerle îmân etmenin faydaları:

1. İnsanların, yaratıcıları olan Allah Teâlâ’nın azametini, kuvvet ve hükümranlığını bilmelerini sağlar.

2. Allah Teâlâ’nın kullarına verdiği değeri göstermesi bakımından onları koruması altına alması kullarının O’na gereği gibi şükretmesini sağlar. Öyle ki Allah Teâlâ, kullarını korumak, amellerini yazmak ve bazı faydaları sağlamak için meleklerini görevlendirmiştir.

3. Yüce Allah'a en güzel bir şekilde ibâdet etmeleri ve mü'minler için bağışlanma dilemelerinden dolayı melekleri sevmeyi sağlar.

Kitaplara îmân etmenin faydaları:

1. Yüce Allah'ın kullarına olan rahmet ve yardımını ve onlara verdiği değeri bilmeyi sağlar. Öyle ki Allah Teâlâ, doğru yolu bulmaları için her kavme bir kitap göndermiştir.

2. Yüce Allah'ın hikmetinin tezâhürü olarak, bu kitaplarda, her ümmete uygun olan, din kılınmıştır. Bu kitapların sonuncusu Kur'ân-ı Kerim, kıyâmete kadarki her zaman ve mekânda bütün yaratılmışlar için en uygun olan kitaptır.

3. Bundan dolayı Allah Teâlâ'nın nimetine şükretmeyi sağlar.

Peygamberlere îmân etmenin faydaları:

1. Yüce Allah'ın kullarına olan rahmet ve yardımını ve onlara verdiği değeri bilmeyi sağlar.

Öyle ki Allah Teâlâ, insanlara doğru yolu göstermek ve o yola çağırmak için her kavme bir peygamber göndermiştir.

2. Bu büyük (peygamberlik) nimetini bahşeden Allah Teâlâ'ya şükretmeyi sağlar.

3. Peygamberleri sevmeyi, onlara gereği gibi saygı göstermeyi ve onları lâıyk oldukları şekilde övmeyi sağlar. Çünkü peygamberler, Allah Teâlâ'nın elçileri ve seçkin kullarıdır. Onlar, Allah'a lâıykıyla ibâdet eden, O'nun elçilik görevini tebliğ eden, Allah'ın kullarına nasihat eden ve bu uğurda onların eziyetlerine sabreden kimselerdir.

Âhiret gününe îmân etmenin faydaları:

1. Âhiret gününün mükâfatını ümit ederek Allah Teâlâ'ya ibâdet etmeyi ve o günün azabından korkarak günah işlemekten kaçınmayı teşvik eder.

2. Dünya nimetleri ve metâından bazılarını ümit edip de elde edemeyen mü'minleri, âhiret nimetleri ve oranın sevabını elde edecek olmasıyla teselli eder.

Kazâ ve Kadere îmân etmenin faydaları:

1. Bir şeyi yaparken sebeplere sarılma konusunda Allah Teâlâ'ya güvenmeyi sağlar. Çünkü hem fiil, hem de neticesi Allah Teâlâ'nın kazâ ve kaderiyle olmaktadır.

2. Buna inanan bir nefis hem rahata kavuşur, hem de kalbi mutmain olur. Çünkü olanın, Allah Teâlâ'nın kazâ ve kaderiyle olduğu ve arzu edilmeyen durumun (kötülüğün) da zorunlu olarak gerçekleşeceği bilindiğinde, nefis rahata kavuşur, kalbi mutmain olur ve Rabbinin kazâsına râzı olur.

Kadere inanan kimseden daha güzel hayat yaşayan, nefsi daha rahat ve kalbi daha mutmain olan hiç kimse yoktur.

3. Kadere îmân, istenen şeyin gerçekleşmesi durumunda insanın kendini beğenmişlikten kurtulmasını sağlar. Çünkü bunun gerçekleşmesi, hayır ve başarı sebeplerinden Allah'ın takdir etmesi suretiyle bahşettiği bir nimettir. Böylece Allah Teâlâ'ya şükredilir ve kendini beğenmişlik terk edilir.

4. İstenen şeyin olmaması veya istenmeyen bir şeyin (kötülüğün) olması halinde stresten ve sıkıntıdan kurtulmasını sağlar. Çünkü bu durum, göklerin ve yerin hükümlanlığı elinde olan Allah Teâlâ'nın kazâsıyla olmuştur, gerçekleşmesi de kaçınılmazdır. Dolayısıyla bu duruma sabredilmesi ve ecri Allah Teâlâ'dan beklenmelidir.

Nitekim Allah Teâlâ, bu konuya işâret ederek şöyle buyurmaktadır:

“(Ey insanlar!) Yeryüzünde olan ve sizin de başınıza gelen (hastalık ve açlık gibi) hiçbir şey yoktur ki, Biz (nefisleri) yaratmadan önce onları bir kitapta (Levh-i Mahfûz’da) yazmış olmayalım. Şüphesiz ki bu, Allah’a göre kolaydır. Elde edemediğinize üzülmemeniz ve Allah’ın size bahşettiği nimetlerle böbürlenmemeniz için (Allah size bunu açıklamaktadır). Çünkü Allah (dünyada kendisine verilen nimetlerle başkasına) büyüklük taslayan kimseleri asla sevmez.” (Hadîd, 22-23)

Yüce Allah’tan, bizleri bu inanç üzere sâbit kılmasını, faydalarını -bizim için- gerçekleştirmesini, fazlından bize verdiği nimetlerini çoğaltmasını, hidâyetten sonra kalplerimizi îmândan kaydırmamasını ve bizlere rahmetini lutfetmesini dileriz. Şüphesiz ki O, kullarına karşılıksız ve bol verendir. Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah’adır.

Allah Teâlâ, Peygamberimiz Muhammed'e, âline, ashâbına ve onlara en güzel bir şekilde uyanlara salât ve selâm eylesin. (Âmin)

Muhammed b. Sâlih el-Useymîn

**“Allah’ım! bu kitabı; yazan,
okuyan, dinleyen ve yayınlayan
için faydalı kıl.”**

مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

İçindekiler

Takdim.....	5
Önsöz.....	7
Akidemiz.....	11
Kevnî İrade.....	25
Şer'î İrade.....	26
Allah'a İmân.....	39
Meleklerle İmân.....	45
Meleklerin Bazıları Şunlardır.....	50
Kitaplara İmân.....	55
Bu Kitaplardan Adlarını Bildiklerimiz Şunlardır..	58
Peygamberlere İmân.....	65
Âhiret Gününe İmân.....	83
Kazâ ve Kadere İmân.....	101
Kadere İmânın Mertebesi Vardır.....	103

1. İlim.....	103
2. Kitâbet (Yazmak).....	104
3. Meşîet (İrâde).....	104
4. Yaratma.....	105
Kulun fiilinin, kendi seçimi ve gücüyle olduğuna delâlet eden âyetler.....	107
Ehl-i Sünnet İnancının Faydaları.....	117
Yüce Allah’a ve O’nun isim ve sıfatlarına îmân etmenin faydaları.....	119
Meleklerle îmân etmenin faydaları.....	120
Kitaplara îmân etmenin faydaları.....	121
Peygamberlere îmân etmenin faydaları.....	121
Âhiret gününe îmân etmenin faydaları.....	122
Kazâ ve Kadere îmân etmenin faydaları...	123